

متن پرسش

سلام و عرض احترام خدمت شما: بنده با دنبال کردن مباحث شرح فصوص در شرح فص آدمی، آنجا که معنی کشف رو توضیح داده می‌شود سوالی پیش آمده است که ممنون می‌شوم اگر کمک کنید. از چه طریق می‌توان مطمئن بود که کشفی که در هنگام شنیدن سخنان شیخ اکبر (یا هر عارف بزرگی) صورت می‌گیرد کشف درستی است؟ اگر قرار باشد که درون خود سوال نپرسیم که آن کشف کو و پرسیدن و جستجوی عقلی مانع از رسیدن کشف است چگونه می‌توان به آن مطلبی که رسیده‌ایم مطمئن باشیم و بفهمیم که این معرفت صرفاً از جانب گوینده و تحت تاثیر فن بیان وی و یا شاید محیط صورت نگرفته یا در نظام کلمات و معنایی دلخواه آن مطلب مفاهیمی که خودمان می‌خواهیم استخراج کنیم را نمی‌فهمیم. متوجه هستم که مطلبی که با کشف رویت می‌شود از چرایی به دور است و مثلاً شکوه دریا سوال‌بردار نیست ولی آیا اینکه از خود بپرسیم که دریا واقعا شکوه دارد طریقه‌ی رسیدن به صدق این معرفت را خدشه‌دار می‌کند؟ و هیچ راه شکی برای مطمئن‌تر شدن به صدق این مطلب وجود ندارد؟ راهی که بتوان فهمید کشف صورت گرفته حقیقت بوده و توهم نبوده چه برای خود شخص چه برای شخص دیگر چیست؟ مثلاً آیا کشف یک نفر که در مکتب عرفانی غیراسلامی یا حتی غیر شیعی تفکر می‌کند، اگر بتوان به آن کشف را نسبت داد، لزوماً درست است و او هم به ظرفیت کشفی که داشته است بهره‌ای از معارف حقه الهی برده است؟ خدا رو شکر. با تشکر از شما

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در این مورد اساتید مربوطه بحث‌هایی فرموده‌اند؛ می‌فرمایند خوب است آن کشف را با کشف معصوم بسنجیم. اگر در آن وادی تأیید شد، می‌توان به آن اطمینان کرد. موفق باشید